

kostel

Panny Marie Pod řetězem

občasník, informace...

ZÁŘÍ L.P. 2014

Při svatém přijímání pronášíme své „Amen“, své „Ano“ k ukřižované a zmrtvýchvstalé lásce

Emeritní papež Benedikt XVI., promluva při Anděl Páně v neděli 11. září 2005 v Castel Gandolfo; upraveno. přeložil Josef KOLÁČEK, Česká sekce RV, www.radiovaticana.cz

Draží bratři a sestry,

14. září budeme slavít liturgický svátek Povýšení svatého Kříže. V roce zasvěceném eucharistii nabývá toto pravidelné opakování zvláštní význam: vybízí nás rozjímat o hlubokém a nerozlučitelném spojení slavení eucharistie s tajemstvím Kříže. Každá mše svatá totiž zpřítomňuje vykupitelskou oběť Krista. „Každý kněz, který slouží mši svatou, spolu s křesťanským společenstvím, jež se jí účastní, se duchovně vztahuje ke Golgotě a k „hodině“ smrti na kříži“ píše Jan Pavel II. v encyklice *Ecclesia in Eucharistia* (č. 4). Eucharistie je tedy památka celého velikonočního tajemství: utrpení, smrti, sestoupení do pekel, vzkříšení a nanebevstoupení, a Kříž je dojemný akt nekonečné lásky, kterým Boží Syn zachránil člověka a svět z moci hříchu a ze smrti. Kvůli tomu je znamení kříže základním gestem křesťanské modlitby. Poznamenat se znamením kříže, je pronést viditelné a veřejné ANO k Tomu, který zemřel pro nás a který vstal z mrtvých, k Bohu, který v pokoře a slabosti své lásky je Všemohoucí, mnohem silnější než všechna moc a inteligence světa.

Po proměňování se shromáždění věřících, jež si je vědomo skutečné přítomnosti ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Krista, takto modlí: „Tvou smrt zvěstujeme, Tvé vzkříšení vyznáváme, na Tvůj příchod čekáme“. Společenství poznává očima víry živého Ježíše se znameními jeho utrpení a spolu s apoštolem Tomášem plno úžasu může opakovat: „Můj Pán a můj Bůh“ (Jan 20,28). Eucharistie je tajemství smrti a slávy jako Kříž, jenž není nějakým úrazem na cestě, nýbrž přechodem, jímž Kristus vstoupil do své slávy (srov. Lk 24,26) a smířil celé lidstvo tím, že přemohl všechno nepřátelství. Proto nás liturgie vybízí, abychom se modlili s důvěryplnou nadějí: *Mane nobiscum Domine! Zůstaň s námi, Pane, který jsi svým svatým Křížem, vykoupil svět!*

Maria, přítomná pod Křížem na Kalvárii, je při každé naší eucharistické oběti stejně přítomná s církví a jako Matka církve (srov. encyklika *Ecclesia de Eucharistia*, 57). Proto nás nikdo nemůže lépe naučit chápat a žít víru a lásku ke mši svaté, než ona tím, že se spojíme s vykupitelskou obětí Krista. Když dostáváme svaté přijímání, také my se jako Marie a spojení s ní tiskneme ke dřevu, které Ježíš svou láskou přeměnil na nástroj spásy a pronášíme své „Amen“, své „Ano“ k ukřižované a zmrtvýchvstalé lásce.

Bohoslužby.

Pravidelné bohoslužby jsou slaveny v neděli v 10:00 hodin; ve středu a o 1. pátku měsíce 5. září 2014 v 17:30 hodin. Nedělní mše sv. o 25. neděli v mezidobí 21. září 2014 je slavena v latinském jazyce.

Mše sv. každou středu je obětována za živé i zemřelé členy a za aktuální potřeby Českého velkopřevorství a celého maltézského řádu.

V pondělí 8. září 2014 je **slavnost Narození Panny Marie, Naší Paní z Filermosu**, hlavní mariánský svátek maltézského řádu; mše sv. bude sloužena v 17:30 hodin.

O slavnosti sv. Václava v neděli 28. září 2014 při mši sv. v 10:00 hodin proběhne **Svato-václavská sbírka** na potřeby církevního školství.

Září L.P. 2014

Den a hodina		Slavení	poznámka
1.	pondělí		
2.	úterý		
3.	středa 17:30	sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve	památka
4.	čtvrtek		
5.	pátek 17:30	<i>První pátek měsíce</i>	
6.	sobota		
7.	neděle 10:00	23. neděle v mezidobí	
8.	pondělí 17:30	NAROZENÍ PANNY MARIE, NAŠÍ PANÍ Z FILERMOSU	SLAVNOST
9.	úterý	sv. Petra Klavera, kněze a mučedníka	
10.	středa 17:30	bl. Karla Spinoly, kněze a mučedníka	
11.	čtvrtek		
12.	pátek	Jména Panny Marie	
13.	sobota	sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve	památka
14.	neděle 10:00	Povýšení sv. Kříže	SVÁTEK
15.	pondělí	Panny Marie Bolestné	památka
16.	úterý	sv. Ludmily, mučednice	památka
17.	středa 17:30	sv. Kornélia, papeže, a Cypriána, biskupa, mučedníků; sv. Roberta Bellarmina, biskupa a učitele církve	
18.	čtvrtek		
19.	pátek	sv. Januária, biskupa a mučedníka	
20.	sobota	sv. Ondřeje Kim Tae-gona, kněze, Pavla Chong Ha-sanga a druhů, mučedníků	památka
21.	neděle 10:00	25. neděle v mezidobí	<i>latinsky</i>
22.	pondělí		
23.	úterý	sv. Zachariáše a Alžběty, rodičů sv. Jana Křtitele	památka
24.	středa 17:30	sv. Pia z Pietrelciny, kněze	památka
25.	čtvrtek		
26.	pátek	sv. Kosmy a Damiána, mučedníků	
27.	sobota	sv. Vincence z Paula, kněze	památka
28.	neděle 10:00	SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona českého národa	SLAVNOST
29.	pondělí	SV. MICHAELA, GABRIELA A RAFAELA, ARCHANDĚLŮ	SVÁTEK
30.	úterý	sv. Jeronýma, kněze a učitele církve	památka

„Laudate Dominum omnes gentes“ – koncert duchovní hudby

Suverénní Rytířský a Špitální řád sv. Jana z Jeruzaléma, Rhodu a Malty a Společnost pro duchovní hudbu za podpory Městské části Praha 1 v řádovém kostele Panny Marie Pod řetězem v Lázeňské ulici v Praze 1 – Malé Straně zvou sedmý koncert cyklu duchovní hudby LAUDATE DOMINUM OMNES GENTES v úterý 23. září 2014 od 18:00 hodin. Na programu budou díla A. DVOŘÁKA, F.V. HABERMANNY, P. KOPECKÉHO A F. FIALY. Účinkují: Smišený pěvecký sbor Kon-

zervatoře Jana Deyla se svými sólisty, Komorní orchestr Konzervatoře Jana Deyla, Mgr. Dorothea FLEISCHMANNOVÁ – varhany, řídí MgA. František FIALA, Vstup na koncert je volný.

Národní Svatováclavská pouť

(ACAP čj. 7079/2014)

Jako každý rok se i letos 28. září koná Národní Svatováclavská pouť do Staré Boleslavi. Poutní mši svatou bude od 10:00 hodin sloužit olomoucký arcibiskup Mons. Jan GRAUBNER, kazatelem bude pražský arcibiskup kardinál Dominik DUKA, OP. Korunovace Palladia nově zhotovenými šperky provede apoštolský nuncius v ČR Mons. Giuseppe LEANZA. Zveme na pouť všechny duchovní i věřící.

O pozdravení pokoje.

P. PhDr. Radek TICHÝ, PhD; www.liturgie.cz

Ve své postsynodní exhortaci Sacramentum caritatis v roce 2008 papež Benedikt XVI. požádal Kongregaci pro bohoslužbu a svátosti, aby prozkoumala pozdravení pokoje v Římské liturgii. Římská liturgie totiž jako jediná na světě má tento obřad těsně před přijímáním, všechny ostatní západní a východní rity jej umisťují před eucharistickou modlitbu.

Otázka mimo jiné zněla, zda by se i v naší liturgii toto gesto nemělo přesunout do oblasti přípravy darů. Kongregace dotázala biskupské konference na celém světě a otázku prozkoumala z hlediska římské liturgické tradice. Závěrečné stanovisko kongregace v červnu schválil papež František a biskupským konferencím byl nyní rozeslán dopis prefekta kardinála CANIZARESE LLOVERY.

Některé závěry jsou následující:

1. Pozdravení pokoje zůstává na svém místě před svatým přijímáním.
2. Na rozdíl od ostatních ritů, v Římské liturgii toto gesto pokoje nemá význam smíření mezi bratry! Má význam velikonočního pozdravu vzkříšeného Krista přítomného na oltáři. Vyjadřuje pokoj, církevní společenství a vzájemnou lásku před přijetím svátosti.
3. Nemělo by se jednat o mechanickou záležitost. Rubriky mešního řádu říkají, že jáhen nebo kněz *může* vyzvat věřící k pozdravení pokoje.
4. Je třeba vyhnout se některým nešvarům: zpívání „zpěvu k pozdravení pokoje“ který v Římském ritu neexistuje; přesunutím věřících po kostele kvůli pozdravení pokoje; nahrazení či zaměnění pozdravení pokoje s gratulacemi např. při svátcích, svatbě, apod.; kněz nemůže opustit oltář a jít se zdravít s věřícími v kostele.
5. Existuje úzká souvislost mezi liturgií, vírou a životem (*lex orandi – lex credendi – lex vivendi*). Všichni jsou tedy povoláni, aby přijatý Kristův pokoj realizovali v celém svém životě.

PS: Lámání chleba (IGMR č. 83), ale právě také pozdravení pokoje nás připravuje na skutečnost, že přijímání jednoho těla Kristova – eucharistie z nás činí jedno tělo Kristovo – církev (1 Kor 10,18). Vyjádřením vzájemné lásky při pozdravení pokoje se připravujeme na to, že tuto lásku obdržíme v eucharistii. Když se před přijímáním obracíme jeden k druhému, mělo by nám dojít, že si v eucharistii neponeseme domů každý svého soukromého Ježíše, ale že budeme z kostela odcházet „spečení“ dohromady s druhými do jednoho Kristova těla.

Konference o spolupráci a dobrém řízení pomocných organizací.

Ve dnech 3. až 5. října 2014 proběhne v Praze Konference o spolupráci a dobrém řízení pomocných organizací maltézskeho řádu ve Střední a Východní Evropě. V rámci této konference bude sloužena v našem kostele mše sv. v pátek 3. října 2014 v 18:00 hodin a v neděli 5. října 2014 v 10:00 hodin. Laskavě pamatujte na tuto konferenci ve svých modlitbách.

I Bůh touží po člověku

*P. Raniero CANTALAMESSA, kapucín,
Eros a agapé, Dvě tváře lidské a křesťanské lásky, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2014*

Aby zvěstovatelé evangelia byli schopni tuto jistotu hlásat, je nezbytné, aby jí byli sami niterně proniknuti, aby byla světlem jejich života. Výraz „Boží láska“ má dva významy, které se mezi sebou velmi liší. V jednom významu Bůh figuruje jako předmět a v druhém jako subjekt; jeden označuje naši lásku k Bohu, druhý Boží lásku k nám. Člověk má ve své přirozenosti větší sklon k aktivitě než k pasivitě, spíše chce být věřitelem než dlužníkem, a proto vždy dával přednost prvnímu významu – tomu, co my děláme pro Boha. Také hlásání evangelia se ubíralo stejnou cestou a v určitých obdobích se mluvilo téměř výlučně o „povinnosti“ milovat Boha.

Biblické zjevení však dává přednost druhému významu: Boží lásce, ne lásce k Bohu. Aristoteles tvrdil, že Bůh hýbe světem, „poněvadž je milován“, protože je předmětem lásky a konečnou příčinou všeho stvoření. Bible však říká přesný opak: Bůh stvořil svět a hýbe světem, poněvadž jej miluje. Tím nejdůležitějším na Boží lásce tedy není fakt, že člověk miluje Boha, ale že Bůh miluje člověka a miluje ho „jako první“: „V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás“ (1 Jan 4,10). Na tom závisí všechno ostatní, včetně naší schopnosti milovat Boha: „My milujeme Boha, protože on napřed miloval nás“ (1 Jan 4,19).

Evangelista Jan je muž velkých zvrátů. Ostatní evangelisté došli se při rekonstrukci Kristova pozemského života nejdál k Mariinu narození, Jan však dělá velký skok do minulosti, do věčnosti: „Na počátku bylo Slovo.“ Totéž činí, pokud se týče lásky. Všichni ostatní, včetně Pavla, hovořili o Boží lásce, která se projevila v dějinách a vyvrcholila Kristovou smrtí. Jan uvažuje mimo dějiny. Nepřestavuje nám jen Boha, který miluje, ale Boha, který je láska. „Na počátku byla láska, ta láska byla u Boha, a ta láska byla Bůh“ – tak bychom mohli parafrázovat jeho tvrzení: „Bůh je láska“ (1 Jan 4,16).

Augustin o něm napsal: „Pokud by v celém tomto listě a na všech stránkách Bible nebyla žádná další chvála lásky mimo tento výrok, že totiž Bůh je láska, nesměli bychom chtít víc.“ Celá Bible jen „vypovídá o Boží lásce“. Toto je zpráva, která podporuje a objasňuje všechny ostatní. Donekonečna se diskutuje, a nejen v této době, zda Bůh existuje. Já však věřím, že nejdůležitější není vědět, zda Bůh existuje, ale že je láska. Kdyby hypoteticky Bůh existoval, ale nebyl by láskou, byl by to důvod se ho spíše obávat než se radovat z jeho existence, což se u některých národů a civilizací skutečně dělo. Křesťanská víra nás však právě v této věci ujišťuje: Bůh existuje a je láska!

<p>SUVERÉNNÍ ŘÁD MALTEZSKÝCH RYTÍŘŮ České Velkopřevorství telefon: 257 530 824 e-mail: gpb@smom.cz</p>	<p>FR. FILIP MILAN SUCHÁN, OPRÆM rektor kostela telefon: 731 402 597 e-mail: pmariapodretezem@seznam.cz</p>
<p>http://www.maltezskyrad.cz</p>	